

Nếu họ có thể dùng chân lý như vũ trang để chống lại bọn ác ôn của Mubarak, liệu tất cả chúng ta có thể làm như vậy được không?

Hai chị em Minna (trái) và Amal (phải) đang nói chuyện với phe phái của Mubarak ở quần thể công Tahrir (ảnh: Nicholas D. Kristof, New York Times)

Bọn côn đồ của chính phủ tại Quần thể Công Tahrir dùng gậy, roi sắt, kiếm và dao cạo hôm thứ Tư (2-2) để cướp phong trào dân chủ tại Ai Cập, nhưng, với tôi, giây phút đáng nhớ nhất của một ngày biến họ thành là một cảm hứng: nhìn hai phụ nữ đứng đầu một đám đông.

Tôi có mặt tại Quần thể Công Tahrir, theo dõi đám người trẻ tuổi vũ trang đi vào la hét chống lại Tổng thống Hosni Mubarak và đánh những người biểu tình đòi dân chủ. Tất cả mọi người, kể cả tôi, cố gắng tránh cho họ, và những người biểu tình đã mang đi làm tình hình căng thêm. Rồi hai chị em cấp trung niên tiến tới, Amal và Minna, đi về phía quần thể công Tahrir vào phong trào đòi dân chủ. Đầu họ bắt khẩn theo kiệu của Hồi Giáo, trông họ dẹt dẹt và mảnh mai trước đám côn đồ vây chung quanh, xô đẩy, la hét.

Đầu với, cảnh những thanh xuân xa nhất của nhân loại, và có thể tìm thấy điều tốt đẹp nhất. Hai chị em giữ vững lập trường. Họ bình tĩnh giữ thích cho đám đông tại sao họ muốn thay đổi để có dân chủ và kiên nhẫn nghe những lời la hét của đám đông chống lại Mubarak. Khi hai người đàn bà không chấp nhận bị áp đảo, bọn đàn ông mất hứng và bắt đầu nhìn mác— và hai phụ nữ tiếp tục đi tới trung tâm Quần thể Công Tahrir.

Tôi tiếp cận hai phụ nữ và nói với họ là tôi đã lo lắng cho sự can đảm của họ. Tôi ghi với tên họ

xuồ ng và hồ i tồ i sao hồ mồ o hiồ m tồ i Quồ ng Trồ ng Tahrir mà không sồ dám đông làm hồ i. Amal trông rồ t điồ m điồ m, trồ lồ i tôi, “Chúng tôi cồ n dân chồ tồ i Ai Cồ p. Chúng tôi chồ muồ n điồ u các ông có”.

Nhồ ng khi chúng tôi cồ phồ ng vồ n hai phồ nồ trên video, dám côn đồ lồ i vây chúng tôi. Tôi nhồ ng bồ nhồ ng phồ n tồ cồ a dám đông bồ ng cách phồ ng vồ n hồ (trong khi mồ t ngồ i chồ i dao cồ o), và hai chồ em lồ i tìm cách lồ nh ra và tiồ p tồ c tiồ n vồ phía trung tâm Quồ ng Trồ ng Tahrir, cũng còn đồ c gồ i là Quồ ng Trồ ng Giồ i Phồ ng, đồ làm phồ n viồ c cồ a hồ cho dân chồ Ai Cồ p.

Côn đồ và can đồ m chung sồ ng cồ ngày tồ i Quồ ng Trồ ng Tahrir nhồ thồ đó. Thồ nh thoồ ng nhồ ng sồ viồ c này đã đồ c giồ i truyồ n thông trình bồ y nhồ là “đồ ng đồ” giồ a các phe phái đồ i nghồ ch, nhồ ng có mồ t chút sai sồ thồ c. Đó là tồ chồ c đàn áp cồ a chính quyồ n, nhồ ng đồ a vào bồ n côn đồ võ trang, chồ không phồ i cồ nh sát hay quân đồ i.

Lồ c lồ ngồ ng hồ Mubarak đồ n bồ ng xe bus, và làm sao hồ có thồ vồ t qua các trồ m kiồ m soát là điồ u bí mồ t. Nhồ ng lồ c lồ ngồ ng này xuồ t hiồ n vào cùng thồ i gian cồ Alexandria và Cairo, và có vồ nhồ hồ đã đồ c cho biồ t mang cùng mồ t thồ biồ u ngồ và la cùng mồ t thồ khồ u hiồ u. Hồ tách rồ i phồ ng viên ngoồ i quồ c, đồ c biồ t là đoàn quay phim, có thồ vì hồ không muồ n nhồ ng hìnhồ nh tàn bồ o đồ c ghi nhồ n. Mồ t sồ nhà báo đã bồ đánh, mồ c đồ u tồ xa khuồ t nồ o, nhồ ng ngồ i Ai Cồ p bồ n ngồ hồ n cồ.

Quồ ng Trồ ng Tahrir đã tồ ng đồ i yên lành, cho đồ n khi dám côn đồ xuồ t hiồ n, mồ t phồ n vì nhồ ng ngồ i tình nguyồ n phía thân dân chồ đã kiồ m soát căn cồ c và khám khí giồ i tồ c cồ nhồ ng ngồ i đồ n. Mồ t ngồ i bồ tình nghi là cồ nh sát đồ t nhồ p, đã bồ bồ t vồ i mồ t khồ u súng vào thồ Ba (1-2) khá gồ n nồ i tôi, và tôi rồ t cồ m kích cách nhồ ng ngồ i tình nguyồ n đã tồ c khí giồ i và kéo anh ta tồ i mồ t đồ n vồ quân đồ i – đồ ng thồ i quây mồ t vòng bồ o vồ chung quanh đồ anh ta khồ i bồ đánh.

Ngồ c lồ i, dám đông thân Mubarak khồ i sồ đánh. Lúc đồ u, quân đồ i ngăn hồ đồ n gồ n dám đông thân dân chồ, nhồ ng rồ i dám côn đồ thân Mubarakồ p vào quồ ng trồ ng và bồ t đồ u tồ n công.

Không có cách nào biồ t rõ ngay có bao nhiêu ngồ i đã bồ thiồ t mồ ng và bồ thồ ng trong vồ xáo trồ n Ai Cồ p. Trồ c vồ bồ o đồ ng hôm thồ Tồ, Caoồ y nhân quyồ n Liên Hiồ p Quồ c Navi Pillay nói

số người chết có thể tới 300, nhưng bà cho biết đã căn cứ vào những tình hình “chưa được xác minh”. Có một vài người mất tích, kể cả một viên chức cao cấp của Google là Wael Ghonim, người đã ủng hộ các nhà vận động dân chủ. Vào tháng 1, chính quyền nói thêm ba người đã thiệt mạng và hàng trăm người đã bị thương; tôi nhìn thấy một số người không có đường và ít ra họ cũng bị thương trầm trọng. Nhưng con số này so sánh với khoảng trên 100 bị giết khi Iran đè bẹp phong trào thân dân chủ vào năm 2009 và có lẽ 400 đến 800 bị giết tại Bắc Kinh năm 1989.

Các nhà lãnh đạo Trung Quốc và Iran đã bỏ thi giãi lên án vì nhng s tàn ác này, chng l Mubarak li không b lên án tng t? C lên ch, Tng Thng Obama. Ông n nhng ng i biu tình vì dân ch hi n b t n công đ đây, đng th i l ch s cùng nhng lý tng cao đ p c a chúng ta c n m t l i tuyên b m nh m h n nh u v v đàn áp man r này.

Ngày càng th y rằng Mubarak không phải là thu c ch a cho tình trạng b t  n t i Ai C p; mà chính là nguyên nhân. Con đường đi t i s   n đ nh t i Ai C p đòi hỏi s  ra đi t c th i c a Mubarak.

Nhưng với tôi, khi nhìn cái ngày ghê rợn và đẫm máu này, tôi sẽ không chỉ đau lòng vì sự tàn bạo mà đáng nguyền rủa Mubarak đã bạo ngược mà còn căm giận can đảm và phong thái của những người Ai Cập đã liêu lượng để dành lấy đất nước họ. Và không thể tưởng tượng được, những người biểu tình vì dân chúng đã giành lấy trí của mình chỉ ngày hôm qua những Trẻ em Tahrir cho dù bị tấn công bởi vũ khí. Trên hết, tôi sẽ đau lòng khi biết rằng hai chị em đã ngã xuống vì bản thân của họ của Mubarak. Nếu họ có thể dùng chân lý như vũ trang để chống lại chế độ độc tài của Mubarak, liệu tất cả chúng ta có thể làm như vậy được không?

Ngũn: Nicholas Kristof, Watching Thugs With Razors and Clubs at Tahrir Sq. (Feb. 2, 2011)